

การให้ตอบแทนของงานรับใช้ของบัฟฟาโล

วันนี้ วันแห่งความทรงจำระลึกถึง ซึ่งเป็นวันที่มีพลัง ลูกทุกคนกำลังจดจำบาบาในรูปแบบที่แตกต่างกันตามความรักของพวกเขาที่มีต่อบาบา การจดจำระลึกถึงในทุกรูปแบบของดวงวิญญาณที่ให้ความร่วมมือและมีพลัง และผู้ที่อยู่ในการติดต่อในทุกหนแห่งได้มาถึงบัฟฟาโลในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน การจดจำระลึกถึงของลูกแต่ละคนเป็นเช่นไร การตอบแทนที่ลูกแต่ละคนได้รับในทันทีจากบัฟฟาโลก็เป็นเช่นนั้น ไม่ว่าลูกจะจดจำพ่อรูปแบบใดก็ตาม บัฟฟาโลเปิดเผยตนเองให้แก่ลูกในรูปแบบนั้น ลูกผู้ที่เป็นโยคีพบวิธีที่ถูกต้องของโยคะ ลูกบางคนแทนที่จะเป็นโยคี แต่กลายเป็นวิโยคี (แยกจากพ่อ) และเพราะสิ่งนี้ แทนที่จะมีการพบปะ พวกเขามีประสบการณ์ของการแยกกัน ดวงวิญญาณโยคีจะนั่งอยู่บนบัลลังก์หัวใจอยู่เสมอ ดวงวิญญาณเช่นนั้นไม่เคยห่างไกล เนื่องจากการแยกกันของพวกเขา ลูกวิโยคีพยายามที่จะนำบัฟฟาโลมาอยู่เบื้องหน้าพวกเขา พวกเขาเสื่อมปัจจุบันและจดจำอดีต และเนื่องจากสิ่งนี้บางครั้งบัฟฟาโลจะปรากฏออกมาให้พวกเขาเห็น และบางครั้งพวกเขาพบว่าท่านซ่อนอยู่หลังม่าน อย่างไรก็ตามบัฟฟาโลอยู่เบื้องหน้าของลูกอยู่เสมอ ท่านไม่สามารถหลบซ่อนจากลูกๆได้ พ่ออยู่เพื่อลูก トラบเท่าที่ลูกๆกำลังเล่นบทบาทของพวกเขาในงานของการก่อตั้ง บัฟฟาโลอยู่กับพวกเขาในทุกวันที่ในทุกความคิดของพวกเขา สัญญาของพ่อคือการจะกลับบ้านไปด้วยกันเมื่อไร? เมื่องานเสร็จสมบูรณ์ ดังนั้นเหตุใดลูกต้องการที่จะส่งพ่อไปก่อนเล่า? เหตุใดลูกจึงสร้างความสัมพันธ์ที่ไม่สูญเสียกลับมาสูญเสียโดยการพูดว่าบาบาได้ไปแล้ว? สิ่งนี้เป็นเพียงแค่บทบาทของท่านที่มีการเปลี่ยนแปลง เช่นที่ลูกเปลี่ยนสถานที่ของงานรับใช้ของลูก ดังนั้นบราห์มาบาบาเปลี่ยนสถานที่ของงานรับใช้ของท่านด้วยเช่นกัน รูปแบบของท่านและงานรับใช้ของท่านเป็นเหมือนเดิม บทบาทของรูปแบบของบราห์มาที่มีพื้นแขนจะถูกแสดงออกมาในเวลานี้ และด้วยเหตุนี้จึงมีการยกย่องและมโหรีสรรเสริญของรูปนี้ในโลกที่มีตัวตน แขนไม่สามารถดำเนินการใดๆได้หากปราศจากพ่อ แขนเป็นการเปิดเผยพ่อ ลูกทุกคนกำลังทำสิ่งนี้เพราะพ่อกำลังให้แรงบันดาลใจกับลูกที่จะทำสิ่งนี้ เช่นที่แขนไม่สามารถทำสิ่งใดได้หากปราศจากดวงวิญญาณ ในท่านองเดียวกัน บัฟฟาโล ดวงวิญญาณที่มีการอยู่ในรูปรวมจะทำอะไรได้โดยปราศจากแขนที่เป็นลูกๆ? ในงานทุกงาน จนกระทั่งถึงช่วงเวลาสุดท้าย การแบ่งปันการทำงานในครั้งแรกคือของพ่อบราห์มา บราห์มาหมายถึงอดีต ผู้ที่จะเริ่มต้นงานที่เป็นเป็นสิริมงคลทุกงาน งานต่างๆจะประสบความสำเร็จได้อย่างไรถ้าไม่มีบัฟฟาโลเริ่มงานนั้น? มีความร่วมมือของพ่อก่อนอื่นใดในทุกงาน ลูกมีประสบการณ์กับสิ่งนี้และลูกพูดถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน แต่บางครั้งลูกก็ลืม ลูกจะกลายเป็นอะไรในขณะที่เคลื่อนไปในคลื่นของความรักของมหาสมุทรแห่งความรัก? ลูกต้องเล่นในคลื่นและไม่ได้รับอิทธิพลจากคลื่น ร้องเพลงยกย่องพวกเขา แต่อย่าได้กลับมาสิ้นสติ พ่อเห็นสิ่งนั้น แม้ว่าลูกบางคนจะเป็นมิตรร่วมทางชีวิตของพ่อ พวกเขายังดึงมันแยกออกจากกัน และแล้วพวกเขาก็ต้องสูญเสียเวลาในการมองหาบาบา ลูกๆแม้กระทั่งซ่อนพระเจ้าที่ปรากฏอยู่เสมอ ถ้าลูกชอบเกมของการเล่นซ่อนหาแล้วจงเล่นเกมนี้อย่างเป็นทางการ แต่อย่าได้กลายเป็นตัวของสิ่งนั้น บาบาไม่ได้บอกสิ่งทั้งหมดนี้กับลูกเพียงเพื่อความสนุกสนาน การที่จะทำให้ความเร็วของงานรับใช้เป็นไปอย่างรวดเร็วขึ้น บาบาเพียงแค่เปลี่ยนสถานที่ของท่านเท่านั้น ดังนั้นเช่นกันลูกควรจะอยู่อย่างไม่วางเว้นในการทำให้งานรับใช้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วที่สุด เช่นเดียวกับพ่อ นี่คือการตอบแทนของความรัก พ่อรู้ว่าลูกมีความรักต่อพ่ออย่างลึกซึ้ง อย่างไรก็ตามพ่อมีความรักต่องานรับใช้เป็นอย่างมากเท่ากับที่พ่อมีต่อลูกๆ รูปในทางปฏิบัติของการมีความรักพ่อคือการมีความรักต่องานรับใช้ เช่นที่ลูกพูดว่า “บาบา บาบา” ในทุกขณะ ดังนั้นเช่นกันเมื่อมีพ่อและงานรับใช้ในทุกขณะงานของการทำงานรับใช้จะเสร็จสมบูรณ์และเราจะกลับบ้านไปด้วยกัน ในปัจจุบันบัฟฟาโลเห็นลูกแต่ละคนในรูปของประการแห่งแสงและประการแห่งพลัง (light-and-might-house) ไมค์กลับมาทรงพลัง แต่ทั้งสาม – แสง อำนาจ และไมค์ (light, might and mikes) – ต้องทรงพลังเช่นเดียวกัน ลูกพบว่า เป็นสิ่งง่ายที่จะเข้ามาสู่เสียง เวลานี้สร้างสภาพที่ทรงพลังเช่นนั้นโดยผ่านอำนาจของลูกเอง ลูกจะสามารถให้แสงแห่งความสงบ ความสุข และความบริสุทธิ์แก่ทุกดวงวิญญาณ ในโลกทางกายภาพ ไม่ว่าลูกจะจุดแสงตะเกียงสีอะไร ทุกสิ่งที่อยู่รอบๆก็จะปรากฏออกมาเป็นสีเดียวกัน ถ้าลูกจุดแสงตะเกียงสีเขียว ทุกสิ่งรอบๆนั้นก็ดูสีเขียว แสงเดียวที่นิ่งสงบสามารถเปลี่ยนบรรยากาศได้เมื่อลูกใช้แสงสีแดงสำหรับโยคะ บรรยากาศจะกลับมาอยู่ในการจดจำระลึกถึงโดยอัตโนมัติ เมื่อแสงทางกายภาพสามารถที่จะเปลี่ยนสภาพแวดล้อมได้ แล้วลูกที่เป็นประการแห่งแสง ที่มีแสงของความบริสุทธิ์และความสงบจะสามารถสร้างบรรยากาศได้หรือไม่? แสงทางกายภาพสามารถเห็นได้ด้วยตาของร่างกายในขณะที่แสงทางจิตวิญญาณสามารถมีประสบการณ์ได้เท่านั้น งานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศผ่านแสงทางจิตเวลานี้ต้องมีการดำเนินการ ลูกได้ยินไหมว่างานรับใช้รูปแบบใดที่ต้องใช้ในขณะนี้? งานรับใช้ทั้งสองประเภทควรเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน เมื่อลูกมี ไมค์และอำนาจ (mike and the might) ลูกจะกลายเป็นตัวของการสำเร็จ

บัพดาตาพบกลุ่ม:

1. พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเช่นกันต้องทำทุกสิ่งโดยการจัดสรรของอันดับ มิฉะนั้นจะไม่มีขีดจำกัดในการพบปะระหว่างพ่อกับลูกตลอดทั้งวันและคืน ขีดจำกัดทั้งหมดเหล่านี้คงอยู่ในโลกของลูก ที่นั่นทั้งหมดใกล้ชิดกับพ่อ ลูกจะใช้พื้นที่มากขนาดไหน? ที่นี้ร่างกายต้องการพื้นที่ แต่ที่นั่นลูกใกล้ชิดโดยอัตโนมัติ ที่นี้ทุกดวงวิญญาณจะคิดเกี่ยวกับความต้องการที่จะเข้ามาใกล้ชิด ยิ่งลูกใกล้ชิดกับคุณธรรมของพ่อและสภาพของพ่อมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งใกล้ชิดกับพ่อในบ้านและกับพ่อในอาณาจักรมากเท่านั้น สภาพของลูกจะนำลูกมาใกล้ชิดกับสถานที่นั้น ความมหัศจรรย์คือลูกทั้งหมดพิจารณาตนเองว่าใกล้ชิดและมีประสบการณ์ของความใกล้ชิดเนื่องจากพ่อไม่มีขีดจำกัด ท่านไม่มีที่สิ้นสุดและสม่ำเสมอ และเหตุนี้เองทุกคนสามารถใกล้ชิดได้ การอยู่อย่างพอใจและทำให้ผู้อื่นพอใจ - นี่คือการพิจารณาของช่วงเวลาในปัจจุบัน การอยู่อย่างไม่พอใจหมายถึงการขาดการบรรลุผล ความพอใจหมายถึงมีการบรรลุผล ผู้ที่มีการบรรลุผลในทุกสิ่งไม่สามารถที่จะไม่พอใจ

2. ลูกพิจารณาตนเองว่าเป็นนักเรียนของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? ชีวิตนักเรียนของพระเจ้าได้รับการพิจารณาว่าเป็นชีวิตที่ดีที่สุดของทุกสิ่ง ดังนั้นลูกมีประสบการณ์ถึงชีวิตที่ดีที่สุดและสูงส่งที่สุดอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? นักเรียนหัวเราะ เล่น สนุกสนาน กับตนเองอย่างสม่ำเสมอและศึกษาเล่าเรียน และไม่มีอะไรที่บล็อกสติปัญญาของเขา ทำนองเดียวกัน การศึกษาเล่าเรียน การสอน การอยู่อย่างป็นอิสระจากอุปสรรคและทำทุกสิ่งทุกอย่างกับพ่อ การนั่งและรับประทานกับพ่อคือชีวิตนักเรียนของพระเจ้า ในขณะที่อยู่ที่บ้านลูกมีมิตรของพ่อ ไม่ว่าร่างกายของลูกจะอยู่ที่ไหน จิตใจของลูกก็ชองแหวอยู่ด้วยพ่อและงานรับใช้ มีการยกย่องของการรับประทาน การดื่ม และการทำทุกสิ่งทุกอย่างกับพ่อ เป็นสิ่งที่ยากที่จะปล่อยบางสิ่งที่ลูกรักไป เป็นสิ่งที่ไม่ยากที่จะอยู่ด้วยกันและมีโยคะ แต่เป็นสิ่งที่ยากที่จะเบรกละทิ้งนั้น ผู้ที่มีประสบการณ์นี้เรียกว่าเป็นผู้ที่มีชีวิตนักเรียนของพระเจ้า ผู้ที่พบว่ามันยากก็จะปล่อยทิ้งหรือหยุดลง ผู้ที่พบว่ามันไม่ยากก็จะอยู่ด้วยพ่อ มีชีวิตที่ดีที่สุด สนุกกับตนเองอยู่เสมอด้วยการหัวเราะและร้องเพลง และเฝ้าแต่เคลื่อนไหวไปข้างหน้ากับพ่อ ลูกจะไม่พบมิตรร่วมทางชีวิตเช่นนั้นตลอดทั้งวงจร แม้กระทั่งในยุคบรรจบพบกันถ้าลูกมองหาใครบางคนที่เป็นเช่นนี้ลูกจะพบใครไหม? ลูกจะไม่พบใครใช่ไหม? พ่อได้พบลูกหรือลูกได้พบพ่อ? ลูกได้เสาะแสวงหาเช่นกันแต่ลูกใช้หนทางที่ผิด ลูกเคยเสาะหาพ่อแต่ลูกได้พบพี่น้องของลูกแทน และดังนั้นลูกจึงไม่สามารถที่จะพบพ่อได้

3. วิธีที่ง่ายที่จะมีประสบการณ์กับความก้าวหน้าในความพยายามของลูกและในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอคืออะไร? วิธีที่ง่ายที่จะก้าวหน้าคือการทำทุกสิ่งเริ่มต้นด้วยเวลาอมฤตตามวิธีการ จากการปฏิบัติสิ่งนี้ของลูก จะมีความก้าวหน้าในชีวิตของลูก เมื่องานนั้นดำเนินไปในทางที่ถูกต้องก็สามารถประสบความสำเร็จได้ การเป็นบราห์มินหมายถึงการมีชีวิตซึ่งทุกสิ่งเป็นไปตามวิธีที่ถูกต้อง ถ้าหากเนื่องจากเหตุผลใดที่ไม่มีมีความก้าวหน้าในชีวิตของลูกหรือในงานรับใช้แล้ว ลูกไม่ได้ใช้วิธีที่ถูกต้องอย่างแน่นอน ตรวจสอบจากเวลาอมฤตจนกระทั่งเวลากลางคืนว่าความคิด คำพูด การกระทำ และสายใยและความสัมพันธ์ของลูกถูกต้องแม่นยำตามวิธีหรือไม่ นั่นคือมีความก้าวหน้าหรือไม่ หากไม่แล้วหาสาเหตุของสิ่งนั้นและแก้ไข แล้วลูกจะไม่กลับมาท้อแท้ห่อเหี่ยวหัวใจ หากชีวิตของลูกถูกต้องแม่นยำตามวิธีที่ถูกต้องแล้วก็จะมีความก้าวหน้าอย่างแน่นอน

บัพดาตาพบกับชาวมรฺบัน บราเทอร์และซิสเตอร์

ลูกชาวมรฺบันทั้งหมดหลุดหายไปในการจดจำระลึกถึงพ่อใช่หรือไม่? ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่รู้เหน็ดเหนื่อยและดับเบิลไลท์เหมือนกับพ่อหรือไม่? ลูกอยู่อย่างไม่รู้เหน็ดเหนื่อยเท่าที่ลูกอยู่อย่างเบาสบาย ภาระใด ๆ ก็ตามจะทำให้ลูกเหน็ดเหนื่อย ใครก็ตามที่มีร่างกายที่หนักก็จะกลับมาเหน็ดเหนื่อย ใครที่มีน้ำหนักเบาจะไม่กลับมาเหน็ดเหนื่อย ดังนั้นภาระใด ๆ ก็ตามของจิตใจหรือในสายใยหรือความสัมพันธ์จะทำให้ลูกเหน็ดเหนื่อย ชาวมรฺบันได้รับพรของการไม่รู้เหน็ดเหนื่อย ดังนั้นลูกไม่รู้เหน็ดเหนื่อยใช่หรือไม่? ควรจะมีการพบปะชุมนุมให้มากยิ่งขึ้นหรือไม่? ยิ่งลูกก้าวหน้าไปมากเท่าไร ชุมนุมก็จะกลับมาใหญ่ขึ้นมากเท่านั้น พวกเขาไม่ได้มีชุมนุมที่เล็กลงเลย ยิ่งลูกมีการพบปะชุมนุมกันมากเท่าไร ลูกก็จะต้องมีมากขึ้นเท่านั้น ไม่ว่าลูกจะมีการวางแผนมากเท่าไร ชุมนุมก็จะกลับมาใหญ่ขึ้น เพราะสิ่งนี้อยู่ในยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ครอบครัวของพระเจ้าเติบโต ยิ่งเวลาเหลือน้อยเท่าไรก็จะมีความยิ่งใหญ่มากขึ้น ลูกไม่คิดว่าลูกจะถูกทิ้งถ้ามีคนอื่นมากกันอย่างมากมายใช่ไหม? ผู้ที่กลายเป็นตัวของการสละละทิ้งจะเป็นที่คิดถึงจากคนอื่นโดยอัตโนมัติ ลูกทั้งหมดไม่เห็นแก่ตัวใช่ไหม? ยิ่งลูกอยู่อย่างละวางจากความปรารถนาทั้งหมดมากเท่าไร ความปรารถนาของลูกก็จะได้รับการเติมเต็มอย่างง่ายดายมากเท่านั้น ไม่มีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อมีความสุขและการบรรลุผล ชาวมรฺบันควรหาวิธีใหม่ๆของความพยายามเพื่อที่คนอื่นสามารถทำตามได้ ขณะนี้ปีใหม่ได้เริ่มขึ้นแล้ว ลูกต้องพบบางสิ่งใหม่ ๆ คิดค้นวิธีใหม่ๆที่จะเพียรพยายามอย่างง่ายดายและแบ่งปันประสบการณ์ในทางปฏิบัติกับผู้อื่น ทุกดวงวิญญาณมองดูลูกด้วยความนับถือ

อย่างมาก เช่นที่พวกเขามองดูดวงดาวที่เปล่งประกายอยู่ในท้องฟ้าด้วยสายตาที่สูงส่ง ดังนั้นทุกคนนับถือลูกอย่างเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งที่สุด โชคดีที่สุด และใกล้ชิดที่สุด ดังนั้นอยู่อย่างมั่นคงในสภาพซึ่งลูกได้รับความนับถือจากทุกคน พวกเขานับถือวิธีการเดิน การรับประทานอาหาร และการพูดของลูกว่าเป็นการกระทำที่สูงส่ง ทุกการกระทำของพ่อก็ได้รับความนับถือจากลูกว่าเป็นการกระทำที่สูงส่งด้วยเช่นกัน มรฺบันคือเวทีที่อยู่เบื้องหน้าโลก นักแสดงทุกคนใส่ใจเป็นอย่างมากต่อทุกการกระทำของเขาเมื่อเขาอยู่บนเวที แม้กระทั่งเขาจะยกมือของเขา เขาก็จะมีความใส่ใจเป็นอย่างมาก เพราะเขารู้ว่าทุกคนกำลังดูเขาอยู่ ทุกการกระทำของลูกมีความสำคัญอย่างยิ่ง บัณฑิตาามองดูลูกทุกคนด้วยความสำคัญที่เหมือนกัน ที่ให้กับดวงวิญญาณของมรฺบัน อัจชะ

ทำแผนใหม่ ๆ สำหรับการกลายเป็นโยคีที่ง่ายตายและเป็นธรรมชาติ ปีนี้ทุกคนมีเป้าหมายนี้ของสภาพสุดท้ายของการมีประสบการณ์กับโยคะที่ง่ายตายและเป็นธรรมชาติ บนพื้นฐานอะไรที่ลูกสามารถมีโยคะอย่างง่ายตายและด้วยวิธีใดที่ลูกสามารถกลายเป็นโยคีอย่างง่ายตายและเป็นธรรมชาติ? ทำแผนนี้และมีประสบการณ์กับสิ่งนี้แล้วแบ่งปันประสบการณ์นั้นกับผู้อื่นและทุกคนจะร้องเพลงยกย่องลูก สร้างวิธีใหม่ของความพยายามซึ่งลูกจะต้องทำความพยายามที่น้อยแต่ประสบความสำเร็จที่มาก ทำแผนเช่นนั้นเมื่อทุกคนมองเห็นเขาทั้งหลาย พวกเขาจะขอบคุณชาวมรฺบัน อัจชะ

พบกลุ่มที่มาจากราชอาณาจักร:

ในมรฺบัน ลูกมีประสบการณ์ของการหารายได้ในทุกอย่างง่ายอย่างง่ายตาย มรฺบันเรียกว่าเป็นดินแดนแห่งพร บางสิ่งที่ลูกบรรลุผลอย่างง่ายตายกล่าวได้ว่าเป็นพร พื้นที่ที่ลูกมาถึงมรฺบัน ความลำบากตรากตรำจบลัน และลูกเริ่มสัมผัสกับการบรรลุผลอย่างง่ายตาย ลูกหารายได้ในช่วงเวลาสั้น ๆ นี้ได้มากเท่าไร? การมามรฺบันหมายถึงการสะสมในเหมืองแห่งความมั่งคั่งของลูก ลูกได้สะสมคลังสมบัติที่มีค่าในเวลาอันสั้นเพราะลูกรู้ถึงความสำคัญของสถานที่นี้ มรฺบันคือสถานที่โดยตรงของคาร์มา เป็นดินแดนของกิจกรรมที่สูงส่งของท่าน ดินแดนของงานรับใช้ และดินแดนของทาปาเซีย ที่นี่ลูกมีบรรยากาศและกระแสจิตของทาปาเซีย โดยการมายังดินแดนนี้ ลูกสามารถมีประสบการณ์กับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดอย่างง่ายตาย เช่นเดียวกับที่ในเฉพาะช่วงฤดูกาลสำหรับการหารายได้บางสิ่งบางอย่าง ลูกไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่หารายได้ ลูกแม้กระทั่งละทิ้งการหลับนอน ดังนั้นในมรฺบันเช่นกันลูกมีลือตารีเพิ่มพิเศษสำหรับการหารายได้ ลูกเป็นทาปาสวีกุมาร ทาปาสวีไม่ใช่เพียงแค่ทำทาปาเซียขณะที่นั่งลง แต่ทาปาเซียหมายถึงการมีความรักอย่างลึกซึ้ง และมีประสบการณ์ของความรักที่ลึกซึ้งเช่นนั้นในขณะที่เดิน เคลื่อนที่ไปรอบ ๆ และรับประทานอาหาร การอยู่ในการจดจาะลึกถึงผู้เดียวและรับประทานอาหารในการจดจาะลึกถึงผู้เดียวคือทาปาเซีย ไม่ว่าลูกได้รับโอกาสใดจงใช้โอกาสนั้น ทำให้ตนเองเต็มและทำให้ผู้อื่นเต็มด้วยเช่นกัน

ลูก ๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้เล่นกับเพชรพลอยแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอหรือไม่? เพชรพลอยที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ไม่สูญหายคือเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูก ๆ ของมหาสมุทรแห่งความรู้จะเล่นกับเพชรพลอยแห่งความรู้ เป็นเวลาครึ่งวงจร ลูกมีสติปัญญาที่เป็นเช่นหินและเล่นกับหินดังนั้นจึงประสบกับความทุกข์และความไม่สงบ เวลาที่ลูกเล่นกับอะไร? เพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกของกษัตริย์จะเล่นกับของเล่นที่เป็นทองและเงิน ในทำนองเดียวกันลูกของมหาสมุทรแห่งความรู้จะเล่นกับเพชรพลอยแห่งความรู้ อย่างสม่ำเสมอ ลูกจะไม่สัมผัสกับคลื่นของความทุกข์หรือความไม่สงบเมื่อลูกเล่นกับเพชรพลอยแห่งความรู้ ญาณคือเพชรพลอยและความรู้ด้วยเช่นกัน บนพื้นฐานของความรู้ลูกไม่สามารถสัมผัสกับคลื่นของความทุกข์หรือความไม่สงบใด ๆ เวลานั้นลูกได้นำชีวิตไปสู่ชีวิตใหม่ ลูกจะรู้สึกว่าการมีชีวิตของความทุกข์และความไม่สงบไม่ใช่ชีวิตของลูก สิ่งนั้นเป็นชีวิตของคนอื่น แล้วลูกจะหัวเราะกับชีวิตในอดีตของลูก

พร: ขอให้ลูกไว้กังวลอย่างสม่ำเสมอ และอยู่อย่างเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ (trustee) และเปลี่ยนการตรึงกางเขนให้เป็นหนามด้วยความช่วยเหลือของพ่อ

บัญญัติกรรมในอดีตเป็นเหมือนกับการตรึงกางเขน แต่ด้วยความช่วยเหลือของพ่อสิ่งเหล่านั้นจึงกลายเป็นหนาม สถานการณ์ที่เป็นอันตรายจะมาอย่างแน่นอน เพราะทุกสิ่งต้องถูกสะสางที่นี่ อย่างไรก็ตาม ความช่วยเหลือของพ่อทำให้สิ่งเหล่านั้นกลายเป็นหนาม ทำให้สิ่งที่ใหญ่เป็นสิ่งที่เล็ก เพราะพ่อซีเนียร์อยู่กับลูก บนพื้นฐานของศรัทธา นี้ คงอยู่อย่างไว้กังวลอย่างสม่ำเสมอและเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ เปลี่ยนจิตสำนึกของ “ของฉัน” ไปเป็น “ของท่าน” และแล้วลูกจะกลับมาเบาสบายและภาระทั้งหมดจะจบลันลงในหนึ่งวินาที

คติพจน์: ด้วยสต็อกของความปรารถนาดี เปลี่ยนสิ่งที่เป็ลบ (negative) ให้เป็นบวก (positive)